

קסמ:

עין משפט
נר מצוה

בעלמא כותבין שובר בו, וא"ת כיון דמסיק דנשטרי הלואה אימור פסיקסיה בעל הכנס כוזי וילכו הלוקחות אלל המוכר א"כ מנא למדיק מהבא דלחן כותבין שובר דאי כותבין אס כן תאכלי ט"חין כותבין שנין עטרי הלואה ולכמוז שובר לאידך דכפריך הכא גבי מקח ואומר ר"י דנשטרי הלואה לא מצינ לתכבז שובר משום שטס כן יפסיד כל הלוואותיו שיטשה מבחן ואילין שטא יהא זכר מן השובר ואילכ נעילה דלת בפני לין אלל דנשטרי מקח וממכר אס יפסיד יפסיד ואין לנו להפסיד לזה משום חששא שמה יפסיד וזהא ללחר ואמן וימיה ט"דסוף סוף] למ"ד כותבין שובר ט"מא"י שטא הלואה] ליכמוז בר מומנה לא וילגן ושטא וכן תרגין: **דמאן** דמסיק ארעא כוזי ויכ"ט סיפ"ס. וימיה לר"י אס

[illegible]

של עובדי כוכבים דלע"פ דחומתיהם עובדי כוכבים כשרים לא נחלקו
אלא כו' דרשב"א אומר אין קפדן אלא חס' עדי מסירה כרמי
ואורי"ם דס"ל כר' אלעזר גיטין ולא נשטרות ב' יהוה אמורי' בהגמל
נגיטין (דף פס) וסוף (דרכות) הוא דהא ק"ל חלו קאמר משמע דבשאר
שטרות גמי מ"ל הכי) וארץ לומר דאלינא דרננן דפליגי עליה קאמר
לכו דאף אותם אינו להם להכשר כיון דסבירא עדי מסירה כרמי:
אלא

כסב ביה אחריות. ורז נחמן לא קמתך שפיר: וז' זגביה. מן המוטו:
אחריות: מ"ט. חזרה נחמתי: **אמר רב אסי**. קסבר רבן שמעון
שדחו וצטלה נחמתי: **רבן שמעון בן גמליאל סבר** אוסוים. בין לדין
למזרח אפי' שדריס ארס נקין כיון דלמזבין בשטר נקין עס
בהמוכר את הספירה (ועל דף ע"ו). ואע"פ שפירש רבינו חננאל דלית
לדוחיות נקוט במסירה ואף ע"פ שלא כתב לו בשטר אמר קני
בהמוכר את הספירה (וש דף ע"ו). דלמרינן ההם במתקנא^א אמר קני
ההם כוונתה דלמער סכסדה הוא כ"י ולקמן פיריקין (דף קט"ז). נמי א'
כ"י גס שס מוכח דלכ"י ורבא סב"י לדוחיות נקוט במסירה וגם
הוא: **ס"ר הכא לידון**. כנגד המעשרע על שדה שבזיו בשטר וזכ'ו
עוים שכלתה. שני חוקי נדון בשטר דברי רבי. לקמן מפרש לו ולא
אומר בנחוקא. לפי פירוש המורוואס שפלטנו ע"י מהם שצריך
וכל שכן בשטר הלכך מה שכמוז בספרים בנחוקא ולא בשטר איז
כך קוד פירוש הברייתא: **אריבי סבר** אוסוים נקוט במסירה. דקשקש
שחזו לחצריו כיון שמר לו את השטר (דף ע"ו) קנה המזב ונשתתב
ומתחיל דלמער שמואל (זבמבסא) (דף ע"ו) וזיכ"י הכא לדין
שהי שמעון שקנאו מליי מסר סילו שטר מסייה הכמוז בשמו
שלש שנים נידון בשטר דברי רבי ועל ידי השטר שמסר לו הולקא

יאלך לא חתבין להו אחריות בהאי שטר שני דחוקי בידיה דלוקח כדי שלא יאחזיקה לך מעולם; זאת אומרת, מדכתבין הכי שטרא דגן כ"י שמע"י מיניה דאחריות טעות שטר שאין כתוב בו אחריות אמר הכי גבי מטעשביי דאמר"י מוסר שבה ולא כתבו תחת הכי שטר דגן כ"י הא לא כתב ליה הכי אע"ג דלית ביה אחריות גבלי דאמרין דהוה ואעפ"י שלא כתב ידמיני ליה כמו שיש בו אחריות; רב אשי אמר, לעולם נבלי אחריות

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

אמר לו. דר אשי לעולם אימא לך גבי מלוה שאזד שטרו שנכתבו לו שטרא או פרע מקאם חובו דכותבין שוכר ללוה ויפרע חובו למלוה ויהא גבי מקא וממכר היינו טעמא דאין כותבין שוכר למוכר כדי לכתוב שטרא מעליא ללוקח משום דזימנין דאזיל בע"מ דמוכר ^אשואה

יוֹקֵה רֹאשׁוֹן שְׁנֵהֶם שְׁעָרוֹ וַיִּטְרֹף
 הַקִּדְקִיעַ מִיָּדָיו לְדוֹקֵה (שְׁנֵי) וַתִּבְרָא
 אֵיזוֹ חֵץ הַהוּקֵה אֵלֶּה אֵל הַמּוֹכֵר
 וַיַּחֲזֹק כֶּן שִׁילָךְ אֵל הַמּוֹכֵר וִירָחֵל לוֹ
 הַשּׁוֹבֵר שְׁמִיט וְאֶחָד פִּירֵי הַמַּסּוֹק
 וְאֶחָד וָקֶסֶם גּוֹל הַנֶּחָלֵל אֵלֶּה גְבֵי שְׁטֵרִי
 מְלֹחַ כּוֹתֵכִין שׁוֹבֵר לְיֹדֵה־לְמִימְרָה לוֹ
 הַתַּפְּרֵסֶם לָקֵמָן וְאִזּוֹל: וַתִּשְׁתֵּן סוֹף
 סוֹף לְקוֹמוֹת. לָאֵל גְּבֵי מִכֵּר אֵחָד
 בְּתַמִּים לִשְׁעוֹן עַל לְבָבוֹ שְׁטֹרֵף עֲזִיזִי
 דְּמוֹכֵר וִירָחֵל לוֹ הַשּׁוֹבֵר וַיַּחֲזִיר לוֹ
 קִרְקֵעֵי: אִלֵּי. וַיִּמְנֵן לִיזֵן לִיזֵן שֶׁלֹּא
 בְּחִלּוּתֵי דְעִדִּי דְעִדִּי דְעִדִּי דְעִדִּי דְעִדִּי
 לְיֹמִימָה" וְלֹא יִחוּשׁ הַהוּקֵה לְחֹזֵר אֵלֶּה

המוכר שכרי אין עליו אחריות ויפטר
 קרקעו שלא כדין: א"י הכי. דליכא
 למשכן לבשר והלכך בשטר מתק אין
 כומדין שוכר: כשערי הלוואות נמי.
 אמאי אמר דנכסין שוכר הא איכא
 למשכן נמי דטרף המלוה לקוחות
 שלקחן מן הלוה ומכרנא בידה דלקוחות
 ליכא אלא ביד הלוה: ומשני פסס. גבי
 הלוואות כיון דזיוז מסקין ביה מלוה
 ללוה לא שביק ליה לקוחות קרקע
 שלכא למלוה עד שלכו אלא הלוה
 לדעת אס פרעוהו וזוי משוס דמימר
 אמרי לקוחות אימור פסוקי פייסיה
 ולא אחי למישטמ ולמכיל פירי אלא
 הכא גבי מתק וממכר כשביק ללוה
 זה לטרוף קרקע מלקוחות שלקחו
 מן המוכר יצוה לו הלקוחות לטרוף
 דאמרי לקוחות זה המוכר קרקע חייב
 לו ללוות זה מתח שדורו שזכר וזיב
 מאן דמסיק ארעא כחבריה לא מפייס
 בזיוז עד זמן מרובה כשיראה שלא
 יוכל להעמיד לו שדה והלכך מנישין
 לו לטרוף עשוי ולאחר זמן הדר
 לגבי מרא דארעא ובסוף כך שמיט
 ורבינא פירי והלכך אין כומדין: היכי
 קרינא רבא שריא לרביד שריא רבא

בדור אף שלא יבנה לא ממשעבד ולא מני חור דהייסין דלתא שטור
הראשון עדיין בידו הוא: דמוקו ארעא בידיה. שלא יוכל המוכר לטעון
לא ממכרתי לך מעולם: אמר רפרס ואם אומרם. ממילמיה דרב ומתן
שמוקיק לפרס בתוך השטר שאין בו אחריות: אחריות. שאינו כתוב
בשטר אלא נכתב שם טעות וסוגת הסופר הוא וכו' שכן
בזו אחריות דמי ופולגתא אלא בשנים אוחזין (ב"מ דף ג' ע"ד) והכי מסקינן
התם (טו): דטעות סופר הוא בין בשטרי מקח בין בשטרי הלוואה: דלא
שלא באחריות וכמו השטר בשמן ואח"כ מוכר את הקרקע לאשה
ולא גמילאל נעשה כאומר כו': ונגזר לו שאבד נמי. ימיאל דלפני
ורי מקח בין דמתנה נקוט מתקבל מתנה ולקוחת במסירת השטר
לת הקלף וכיון שהחזיר לו את השטר חזרה מתנתו ופולגתא היא
לנחא כרש"ג ידחד ורביס הלכה כרביס אפילו הכי הלכתא כרש"ג
הוא ולא שעבודיה קרימאל לן כרבי דק"ל אומיות נקוטת במסירה
פסא הלכתא אומיות נקוטת במסירה אלא שטר אחד קאמר ר' אבי
ירינן אומיות נקוטת במסירה אבי אמר נרץ להביא ראה רבא אמר
וס דקא ר"מ וכתב שאין הלכה כמותו אלא במסירה ובשטר והכל
אף שטוען קרקע וזה קניתי ממך וירינן השטר בדי ויגס י"ל
ועל מקומה פתחנה לפי פ' המוראלים: רבן שמעון בן גמליאל
לר"ש בחזקתא בנזקה ולא בשטר ויש שזרין לפרס אף בנזקה
אף בנזקה נראה דלא גרסין ליה כו': במאי חמיסלני. ומתוך
דב נמי רבי בנזקה בפרק המוכר את הספסיה (שלי דף ע"ג) שהמוכר
בשטר לו לא הקונה כמו שהיה המשעבד למלוה כל זמן שלא חזר
בשטר ובנזקה ועומן לרובין כנגד המעברע שדה ו' שלי חור
ימי השדה במסירת השטר כללו נכתב בשמי וגם החוקתי בשדה
קנוי לו השדה לאומיות נקוטת במסירה ולא לרץ מו ע"ד חוקה:

כידו הינ' חדרוה מתתו: רבנן דאמרי דמתנוה קיימת דלא חורה קסברי אין אוהית נקוט כלומר השטר אינו נקנה במסירה דלא דמי כמו שמסר להחזיר לו הקרקע גופה אלא כל קרקע נופה אל חזרה מתנתו: ריש בן גמליאל סבר אוהית נקוט במסירה. דכיון שמסר והחזיר לו דשטר אמרי דלא חורה מתתו: רבא: ונאמר לדיודן כשטר ובחוקה. שאם אמר לו אח עשאה בתור שלי והוא דן עמו והוא בן אלה מברכה לו ויש לו שטר ועמדתו בה שני

מסורת הש"ס

[illegible][illegible]

(א) תוס' ד"ה בחזקה וכו'
והא אליבא דמסקנא דמוקי
לקמן פלוגתא דה"י וכו' ואפי'
לא גרסינן ליה הכא לא:
(ב) בא"ד אף בחזקה כיון
דקיימא לן הכא דנצטרך
לנבד:

מוסף רש"י

[illegible]

בינו גרשום (המשק)

לא אמרנו שעות סופר הזה
ומאי חזק מאחריות שבו
ול רכבתו לית שטראן נה
אלא דלע כחבי היה אחירות
מלע זלע מצ' נבי ביה; דא
ובנה מניית ליה אחריות
כמו שהתניהם עש המבור.
והדר זבנה תהילה את
באחריות דלחקני שדחת
ולע לערוחי; מאי טעמא
דרשבי' בוי; או הכי נגב
או שאכד השטר, דאינו
מסמיתו שחיוור לו הכהנה
מסר שלא מסר והחזיר לו
השטר חזרה הרקקס לבעליו
למי ביד מה מה
וקה; ביד כשטר. שצריך